

مدیریت سیاسی در جوامع چند فرهنگی

«مدیریت سیاسی در جوامع چند فرهنگی» را علی کریمی برای مرکز پژوهش‌های مجلس نوشته و در بهار سال ۱۳۸۷ منتشر شده است.

در نوشتار حاضر تلاش شده تا با استفاده از روش توصیفی-تحلیلی و جمع‌آوری داده‌ها به صورت کتابخانه‌ای، به تحلیل مدیریت سیاسی در جوامع چندقومی پرداخته شود که شامل نه فصل است.

در فصل اول به بررسی نظری و تعریف مفهومی قوم، قومیت، هویت قومی، تنوع قومی، مدیریت سیاسی و سیاست‌های قومی پرداخته می‌شود.

در فصل دوم مدیریت سیاسی در جامعه چندقومی-فرهنگی ایالات متحده آمریکا مورد بررسی قرار می‌گیرد. در این فصل ابتدا ساخت قومی ایالات متحده آمریکا مورد توجه قرار گرفته و سپس حقوق اقلیت‌ها در قوانین این کشور تحت عنوان حقوق سیاسی و اجتماعی، حقوق اقتصادی و حقوق فرهنگی بررسی می‌شود. در ادامه، مدیریت سیاسی دولت آمریکا در قبال گروه‌های قومی مورد توجه و بررسی قرار گرفته و در نهایت به ارزیابی سیاست‌های دولت آمریکا در قبال گروه‌های قومی می‌پردازیم.

در فصل سوم تحت عنوان مدیریت سیاسی در جامعه چندقومی-فرهنگی بریتانیا ابتدا ساخت قومی-اقلیتی بریتانیا مورد توجه قرار گرفته و در ادامه، حقوق سیاسی، فرهنگی، اجتماعی و اقتصادی اقلیت‌ها، مدیریت سیاسی بریتانیا در قبال گروه‌های اقلیت و ارزیابی تجربه بریتانیا در مدیریت مسائل اقوام و اقلیت‌ها بررسی می‌شود.

در فصل چهارم مدیریت سیاسی در جامعه چندقومی-فرهنگی پاکستان مورد بحث و بررسی قرار می‌گیرد. در این فصل ابتدا گروه‌های اقلیت در پاکستان مورد توجه قرار گرفته و سپس حقوق اقلیت‌ها در قوانین پاکستان بررسی می‌شود. در ادامه، مدیریت سیاسی این کشور در قبال اقلیت‌ها را بررسی کرده و به ارزیابی این دسته از سیاست‌ها خواهیم پرداخت.

در فصل پنجم مدیریت سیاسی در جامعه چندقومی-فرهنگی ترکیه مورد دقت نظر و بررسی قرار می‌گیرد. در این فصل ابتدا به ساخت قومی و اقلیت در ترکیه اشاره شده و سپس احکام و اسناد ناظر بر وضعیت اقلیت‌های قومی-زبانی در ترکیه بررسی می‌گردد و در ادامه به بررسی مدیریت سیاسی اقلیت‌ها در ترکیه و ارزیابی آن می‌پردازیم.

در فصل ششم که مدیریت سیاسی در جامعه چندقومی-فرهنگی لبنان نام دارد، ابتدا به ساخت قومی-اقلیتی لبنان پرداخته شده و سپس حقوق اقلیت‌های قومی در قوانین اساسی لبنان مورد توجه قرار می‌گیرد، در ادامه، مدیریت سیاسی دولت لبنان در قبال اقوام و اقلیت‌ها را بررسی کرده و در نهایت به ارزیابی سیاست‌های اتخاذ شده از سوی دولت لبنان در قبال اقوام و اقلیت‌های قومی خواهیم پرداخت.

در فصل هفتم تحت عنوان مدیریت سیاسی در جامعه چندقومی-فرهنگی هند ابتدا به بررسی ساخت قومی، اقلیتی و زبانی در جامعه هندوستان پرداخته و در ادامه، احکام مربوط به اقلیت‌ها در قوانین اساسی و

سیاست‌های کشور هند در زمینه مدیریت اقلیت‌ها را مورد بررسی و ارزیابی قرار می‌دهیم.

در فصل هشتم پس از بررسی الگوهای مدیریت سیاسی در جوامع چندفرهنگی-قومی به جمع‌بندی یافته‌ها و تجزیه و تحلیل اطلاعات به دست آمده از مدیریت سیاسی در جوامع مذکور می‌پردازیم.

در فصل نهم با استفاده از تجارب مدیریت سیاسی شش کشور یادشده در حوزه مدیریت سیاسی اقوام، راهکارهایی را برای جامعه متنوع ایران ارائه خواهیم کرد.